

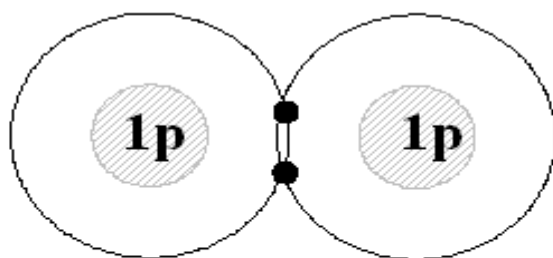
پیوند شیمیایی و انواع آن

اتمهای گازهای بی اثر میل ندارند با عنصرهای دیگر پیوند تشکیل دهند یا با اتمهای دیگری از نوع خود به یکدیگر پیوندند، ولی عنصرهای دیگر به جز گازهای بی اثر نمی توانند به تنهایی و بدون پیوستن به اتمهای عنصرهای دیگر یا اتمهای دیگری از نوع خود به بقای خود ادامه دهند و حتما باید با اتم یا اتمهای دیگر پیوند تشکیل دهند. به هم پیوستن دو اتم را معمولا تشکیل پیوند می گویند.

دید کلی

بررسی مواد ساده و مرکب در طبیعت نشان می دهد که اکثریت قریب به اتفاق اتمها در طبیعت به حالت آزاد وجود ندارند. مواد ساده ای که در طبیعت به حالت آزاد وجود دارند، بندرت بصورت مولکول تک اتمی هستند. بیشتر مواد ساده بصورت مولکولهای دو یا چند اتمی در طبیعت پیدا می شوند. برای مثال گاز هیدروژنی که از اثر اسیدها بر فلزها یا از تجزیه الکتریکی آب یا از هر راه دیگری بدست می آید، بصورت مولکول دو اتمی H_2 است.

اکسیژن نیز در اغلب موارد بصورت مولکول دو اتمی O_2 و گاهی نیز بصورت مولکول سه اتمی اوزون O_3 یافت می شود. فسفر سفید بصورت مولکول چهار اتمی P_4 و گوگرد بصورت مولکول هشت اتمی S_8 است. تنها گازهای بی اثر در طبیعت بصورت تک اتمی یافت می شوند.

پیوند شیمیایی در

هیدروژن

وقتی دو اتم هیدروژن به یکدیگر نزدیک می‌شوند، اوربیتالهای اتمی آنها به یک اوربیتال مولکولی تبدیل می‌شود. در اوربیتال مولکولی ابر الکترونی تحت تاثیر جاذبه دو هسته قرار دارد. در حالی که در اوربیتال اتمی ابر الکترونی تحت تاثیر جاذبه یک هسته است.

چون نیروی جاذبه هسته‌ها در فضای بین دو هسته از جاهای دیگر بیشتر است، در نتیجه تراکم ابر الکترونی در فاصله دو هسته از جاهای دیگر بیشتر خواهد بود.

انرژی پیوند

انرژی پیوند ، عبارت است از مقدار انرژی آزاد شده به هنگام تشکیل پیوند بین یک مول

اتمهای گازی شکل یک عنصر با یک مول اتمهای گازی شکل همان عنصر یا عنصر

دیگر .

انواع پیوند شیمیایی

پیوند کووالانسی

در مولکول هیدروژن ، اتمها ، الکترون به اشتراک می گذارند و با استفاده از مدل بور ، الکترونهاى مشترک بر روی مدار خارجی هر دو اتم گردش می کنند. به بیان دیگر ، ابر الکترونی تحت تاثیر جاذبه دو هسته قرار دارد و تراکم ابر الکترونی در فاصله دو هسته از جاهای دیگر بیشتر است . چنین پیوندی پیوند کووالانسی نامیده می شود .

پیوند کووالانسی بین دو اتم هیدروژن از همپوشانی اوربیتال S بوجود می آید و مولکول حاصل بیضوی است که هسته های دو اتم در دو کانون آن قرار دارند و تراکم ابر الکترونی در بین دو هسته زیاد و در اطراف هسته ها کمتر است. در نتیجه تشکیل پیوند ، اوربیتالهای اتمی به اوربیتال مولکولی تبدیل می شوند. اوربیتالهای مولکولی حاصل از تشکیل پیوند میان دو اتم هیدروژن بیضوی است که تراکم ابر الکترونی بر روی خط واصل بین هسته های آن از جاهای دیگر بیشتر است. این شکل اوربیتال مولکولی *اوربیتال مولکولی سیگما* یا *پیوند سیگما* نامیده می شود .

در نوع دیگر از اوربیتالهای مولکولی ، نه تنها سطح انرژی پائین نمی آید و انرژی آزاد نمی شود، بلکه سطح انرژی از اتمهای اولیه نیز بالاتر است، این اوربیتال را نمی توان

اوربیتال پیوندی نامید، بلکه یک اوربیتال ضد پیوندی است و بصورت * نشان داده

می شود .

هرچه در یک مولکول ، تعداد اوربیتالهای پیوندی اشغال شده بیشتر باشد، مولکول پایدارتر است، ولی هر گاه تعداد اوربیتالهای پیوندی و ضد پیوندی برابر باشد، دو اتم از یکدیگر جدا می مانند و بین آنها پیوندی تشکیل نمی شود. تعداد پیوند میان دو اتم برابر نصف تعداد الکترونهای موجود در اوربیتالهای پیوندی منهای نصف تعداد الکترونهای موجود در اوربیتالهای ضد پیوندی است .

• پیوند اکسیژن با هیدروژن:

- اکسیژن ، دو اوربیتال تک الکترونی دارد. هر گاه یک اتم اکسیژن و یک اتم هیدروژن به یکدیگر نزدیک شوند، امکان جاذبه بر دافعه وجود دارد و در این صورت پیوند تشکیل می شود. در این مجموعه ، هیدروژن به آرایش گاز بی اثر هلیوم رسیده است، ولی اکسیژن در خارجی ترین سطح انرژی خود دارای هفت الکترون شده و هنوز به آرایش گاز بی اثر نرسیده است.
- آرایش الکترونی اکسیژن پس از تشکیل یک پیوند با یک هیدروژن مشابه آرایش الکترونی فلوئور شده است. بنابراین این مجموعه می تواند به همان راههایی که فلوئور آرایش الکترونی خود را به آرایش الکترونی گاز بی اثر رساند، آرایش الکترونی خود را کامل کند. یکی از راههای رسیدن به آرایش الکترونی گاز بی اثر آن است که با یک اتم هیدروژن دیگر پیوند برقرار کند و مولکول O_2 را پدید آورد .

پیوند داتیو

اتم نیتروژن با سه اتم هیدروژن، پیوند کووالانسی معمولی تشکیل می‌دهد و به آرایش الکترونی گاز بی‌اثر می‌رسد. پس از این عمل، برای نیتروژن یک جفت الکترون غیر پیوندی باقی می‌ماند که می‌تواند آن را بصورت داتیو در اختیار اتمهایی که به آن نیاز دارند، قرار دهد. از سوی دیگر، اتم هیدروژن که یک اتم الکترون در اوربیتال $1s$ آن موجود است، هر گاه این الکترون را از دست بدهد، به یون H^+ تبدیل می‌شود که اوربیتال $1s$ آن خالی است.

حال هرگاه این یون به مولکول آمونیاک نزدیک شود، با آن پیوند داتیو برقرار می‌کند و خود را به آرایش الکترونی گاز بی‌اثر می‌رساند: NH_4^+ این مجموعه که یون آمونیوم نامیده می‌شود، در بسیاری از ترکیبات مانند کلرید آمونیوم NH_4Cl و هیدروکسید آمونیوم NH_4OH وجود دارد.

اندازه گیری‌های انجام شده نشان می‌دهد که انرژی و طول هر چهار پیوند نیتروژن -

هیدروژن در یون آمونیوم کاملاً یکسان است. این امر منطقی نیز به نظر می‌رسد، زیرا پیوند داتیو نیز مانند پیوند کووالانسی معمولی یک جفت الکترون است که بین هسته اتم نیتروژن و هسته اتم هیدروژن قرار گرفته است.

همچنین BF_3 می‌تواند با یون F^- یون BF_4^- تشکیل دهد که در آن هر چهار پیوند از نظر طول و انرژی یکسان هستند. کلرید آلومینیوم نیز با یون Cl^- ترکیب می‌شود و یون

$AlCl_4^-$ تولید می کند که در آن هر چهار پیوند $Al - Cl$ از نظر طول و انرژی یکسان

هستند.

پیوند الکترووالانسی (یونی)

در اتم لیتیم، 2 الکترون وجود دارد که یک الکترون، در لایه والانس آن قرار دارد. به هنگام تشکیل پیوند، چون این اتم در دومین سطح انرژی دارای جفت الکترون غیر پیوندی نیست و تفاوت سطح انرژی اول و دوم نیز بسیار زیاد است، نمی تواند الکترون خود را برانگیخته کند. بنابراین در خارجی ترین سطح انرژی، تنها یک الکترون خواهد داشت. هرگاه این اتم بخواهد پیوند کووالانسی تشکیل دهد، باید یک اتم تک الکترونی دیگر مانند فلئور پیوند تشکیل دهد و LiF را تولید کند. واقعیت آن است که از پیوند بین لیتیم و فلئور، **فلورید لیتیم** LiF پدید می آید، ولی هرگاه بخواهیم این دو اتم را از نظر آرایش الکترونی بررسی کنیم، مشاهده خواهیم کرد که اتم فلئور با اشتراک گذاشتن الکترون، ممکن است به آرایش الکترونی گاز بی اثر برسد، ولی لیتیم آرایش الکترونی گاز بی اثر پیدا نکرده است.

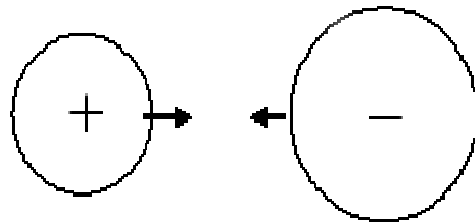
لیتیم هرگاه بخواهد به آرایش الکترونی گاز بی اثر بعد از خود برسد، باید روی هم رفته هفت الکترون بگیرد که اگر بخواهد این هفت الکترون را با پیوند کووالانسی بدست آورد، خود نیز باید هفت الکترون در خارجی ترین سطح انرژی خود داشته باشد که این

کار به هیچ وجه امکان پذیر نیست.

ولی هر گاه این عنصر بخواهد آرایش الکترونی گاز بی اثر قبل خود را پیدا کند، کافی است که یک لکترون موجود در اوربیتال $2s$ خود را از دست بدهد تا آرایش الکترونی آن به صورت $1s^2$ در آید و آرایش الکترونی گاز بی اثر هلیم پیدا کند. یعنی اتم لیتیم به یون Li^+ تبدیل می شود و به آرایش گاز هلیم می رسد.

اتم فلئور نیز می تواند با گرفتن یک الکترون و تبدیل شدن به یون F^- خود را به آرایش الکترونی گاز بی اثر نئون برساند. یعنی به هنگام تشکیل پیوند بین لیتیم و فلئور، لیتیم یک الکترون به فلئور می دهد و با این عمل هر دو به آرایش الکترونی گاز بی اثر می رسند. به این ترتیب اتم فلئور به یون منفی) آنیون (و اتم لیتیم به یون مثبت

(کاتیون) تبدیل می شود. این نوع پیوند را پیوند الکترووالانسی یا یونی می نامند که بین یک فلز و یک غیرفلز رخ می دهد

پیوند کووالانسی

جفت الکترون مشترک بین دو هسته یک پیوند کووالانسی تشکیل می دهند

اطلاعات اولیه

میلیون ها ماده مرکب شناخته شده فقط از غیر فلزات ترکیب یافته اند. این مواد مرکب

فقط شامل عناصری هستند که در هر اتم 4 ، 5 ، 6 یا 7 الکترون والانس دارند. بنابراین

الکترون های والانس اتم های غیر فلزی ، آنقدر زیاد است که اتم ها نمی توانند با از دست

دادن آنها ساختار یک گاز نجیب را به دست آورند. معمولاً غیر فلزات با جفت کردن

الکترون ها پیوند ایجاد می کنند و در این فرآیند به ساختار یک گاز نجیب می رسند.

استحکام پیوند کووالانسی

آنچه اتم های یک ملکول را به هم نگه می دارد، پیوند کووالانسی است، در تشکیل پیوند

کووالانسی الکترون ها ، به جای آنکه از اتمی به اتم دیگر منتقل شوند، میان دو اتم به

اشتراک گذاشته می شوند. استحکام پیوند کووالانسی ناشی از جاذبه متقابل دو هسته

مثبت و ابر منفی الکترون های پیوندی است. یا به عبارت دیگر مربوط به آن است که هر

دو هسته الکترونهای مشترکی را جذب می کنند .

نحوه تشکیل اوربیتال مولکولی

دو اوربیتال به نحوی همپوشانی می کنند که ابرهای الکترونی، در ناحیه بین دو هسته، یکدیگر را تقویت می کنند و احتمال یافتن الکترون در این ناحیه افزایش می یابد طبق اصل طرد پاولی دو الکترون این پیوند باید اسپین مخالف داشته باشند. در نتیجه تشکیل پیوند اوربیتال های اتمی به اوربیتال مولکولی تبدیل می شود.

انواع پیوند کووالانسی

پیوند یگانه کووالانسی

مشکل از یک جفت الکترون (دارای اسپین مخالف) است که اوربیتالی از هر دو اتم پیوند شده را اشغال می کند. ساده ترین نمونه اشتراک در مولکول های دو اتمی گازهایی از قبیل F_2 ، H_2 و Cl_2 دیده می شود. اتم هیدروژن فقط یک الکترون دارد هرگاه دو اتم هیدروژن تک الکترون های خود را به اشتراک بگذارند، یک جفت الکترون حاصل می شود.

این جفت الکترون پیوندی متعلق به کل مولکول هیدروژن است و به آرایش الکترونی

پایدار گاز نجیب هلیوم می رسد. هر الکترون هالوژن، هفت الکترون والانس دارد. با تشکیل یک پیوند کووالانسی بین دو تا از این اتم ها، هر اتم به آرایش الکترونی هشت تایی، که ویژه گازهای نجیب است، می رسد.

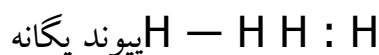
پیوند چند گانه

بین دو اتم ، ممکن است بیش از یک پیوند کووالانسی تشکیل شود در این موارد گفته می شود که اتم ها با پیوند چند گانه به هم متصل اند. دو جفت الکترون مشترک را پیوند دو گانه و سه جفت الکترون مشترک را پیوند سه گانه می نامند . اغلب می توان تعداد پیوندهای جفت الکترونی را که یک اتم در یک مولکول بوجود می آورد از تعداد الکترون های مورد نیاز برای پر شدن پوسته والانس آن اتم ، پیش بینی کرد . چون برای فلزات شماره گروه در جدول با تعداد الکترون های والانس برابر است ، می توان پیش بینی کرد که عناصر گروه **VIIA** (مثل Cl با هفت الکترون والانس) ، برای رسیدن به هشت تای پایدار ، یک پیوند کووالانسی ، عناصر گروه **VIA** مثل O و (S با شش الکترون والانس) دو پیوند کووالانسی ، عناصر **VA** (مثل N و P با پنج الکترون والانس) سه پیوند کووالانسی و عناصر گروه **IVA** (مثل C با چهار الکترون والانس) چهار پیوند کووالانسی به وجود خواهند آورد

نماد ساختار مولکول

در ساختار اول ، جفت الکترون مشترک با دو نقطه و ساختار دوم با یک خط کوتاه نشان داده شده است .

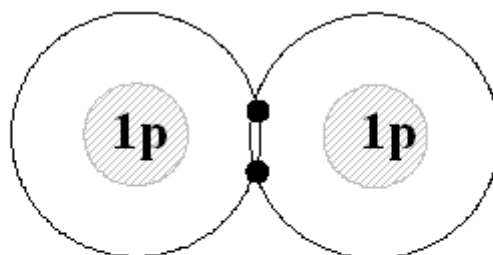
مانند :

$\ddot{\text{O}}=\text{C}=\ddot{\text{O}}:$ پیوند دو گانه

$\text{N}\equiv\text{N}:$ پیوند سه گانه

$\text{C}\equiv\text{C}$ پیوند چهار گانه

H_2

پیوند هیدروژنی

هرگاه **هیدروژن** به اتمی با الکترونگاتیوی زیاد مثل فلوئور، اکسیژن یا نیتروژن متصل گردد، شرایطی برای وجود آمدن نوع بسیاری مهمی جاذبه بین مولکولی مثبت - منفی که آن را پیوند هیدروژنی می گویند حاصل می شود. به عبارت دیگر، اتم هیدروژن یک مولکول و زوج الکترون غیر مشترک مولکول دیگر متقابلاً همدیگر را جذب می کنند و پیوندی تشکیل می شود که به **پیوند هیدروژنی**، **Hydrogen Bond** مرسوم است

اطلاعات اولیه

جاذبه بین مولکولی در برخی از ترکیبات هیدروژن دار بطور غیرعادی قوی است. این جاذبه در ترکیباتی مشاهده می شود که در آنها بین هیدروژن و عنصری که اندازه

کوچک و الکترونگاتیویته زیاد دارند، پیوند هیدروژنی وجود دارد. پیوند هیدروژنی نه تنها بین مولکولهای یک نوع ماده، بلکه بین مولکولهای دو ماده متفاوت که توانایی تشکیل پیوند هیدروژنی را دارند نیز برقرار می شود.

نحوه تشکیل پیوند هیدروژنی

پیوند هیدروژنی بر اثر جاذبه اتم هیدروژن اندک مثبت موجود در یک مولکول و اتم بسیار الکترونگاتیو (FON) موجود در مولکول دیگر (یا در محل دیگر همان مولکول اگر مولکول به قدر کافی بزرگ باشد که بتواند روی خود خم شود) تولید می گردد. جا به جا شدن یک جفت الکترون به سمت عنصر بسیار الکترونگاتیو نیتروژن، اکسیژن یا فلئور موجب می شود که این اتمها دارای بار منفی جزئی شوند.

در این صورت پیوند هیدروژنی پلی است میان دو اتم شدیداً الکترونگاتیو با یک اتم هیدروژن که از طرفی بطور کووالانسی با یکی از اتمهای الکترونگاتیو و از طرف دیگر بطور الکترواستاتیکی (جاذبه مثبت به منفی) با اتم الکترونگاتیو دیگر پیوند یافته است. استحکام پیوند هیدروژنی یک دهم تا یک پنجاهم قدرت یک پیوند کووالانسی متوسط است

شرایط تشکیل پیوند هیدروژنی

- **بالا بودن الکترونگاتیوی اتمهای متصل به هیدروژن** : بر همین اساس است که فلئور (الکترونگاتیوترین عنصر)، قویترین پیوند هیدروژنی و اکسیژن (الکترونگاتیوتر از نیتروژن)، پیوند هیدروژنی قویتری در مقایسه با نیتروژن تشکیل می دهد. همچنین بار مثبت زیاد بر روی اتم هیدروژن، زوج الکترون مولکول

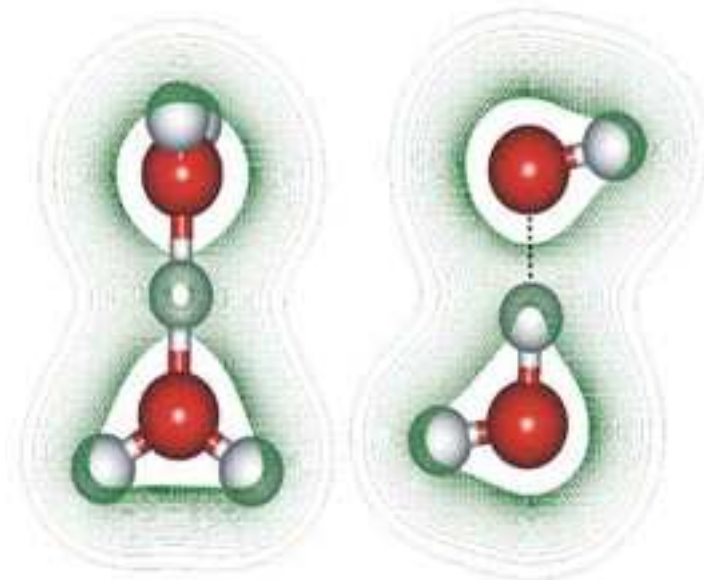
دیگر را بشدت جذب می کند و کوچک بودن اندازه اتم هیدروژن سبب می شود که ملکول دوم بتواند به آن نزدیک شود.

• **کوچک بودن اتمهای متصل به هیدروژن :** پیوند هیدروژنی واقعا مؤثر

فقط در ترکیبات فلئور ، اکسیژن و نیتروژن تشکیل می شود. با وجود اینکه دو

اتم نیتروژن و کلر ، الکترونگاتیوی برابر دارند، چون اتم کلر از اتم نیتروژن

بزرگتر است بر خلاف نیتروژن ، کلر پیوند هیدروژنی ضعیفی تشکیل می دهد .

توجه خواص غیرعادی برخی از مواد

وجود خواص غیرعادی برخی از مواد در حالت جامد یا مایع از جمله بالا بودن دماهای ذوب و جوش ، نشان می دهد که نیروهای جاذبه بین مولکولی در آنها به اندازه ای زیاد است که نمی توان آن را به تأثیرهای متقابل ضعیف بین مولکولی نسبت داد. آشنا ترین این نوع مواد ، فلئوئورید هیدروژن ، آب و آمونیاک است که بسیاری از خواص آنها از جمله دماهای جوش و ذوب آنها از دماهای جوش و ذوب ترکیبهای مشابه خود ، برای مثال PH_3H_2SHCl بطور غیرمنتظره ای بالاتر است .

شاید تصور شود که علت این وضعیت غیر عادی ، قطبیت به نسبت زیاد این مولکولهاست. البته تا اندازه ای همین طور است. اما بررسی دقیق این پدیده غیر عادی نشان می دهد که باید نیروی جاذبه قویتر از نیروهای جاذبه دوقطبی _ دوقطبی بین مولکولهای آنها برقرار باشد .

اگر به ساختار الکترونی مولکولهای NH_2H_2OHF توجه شود، می توان به موردهای مشترک بین آنها پی برد. این وجه اشتراک ، وجود دست کم یک پیوند کوالانسی با اتم هیدروژن و یک اوربیتال هیبریدی ناپیوندی دو الکترونی اتم مرکزی بسیار الکترونگاتیو در هر یک از آنهاست .

اتمهای NOF الکترونگاتیوی بالایی دارند با هیدروژن پیوند کوالانسی بشدت قطبی بوجود می آورند، بطوری که هیدروژن به میزان قابل توجهی خصلت یک پروتون را پیدا می کند. جفت الکترون ناپیوندی و قابل واگذاری روی اتم الکترونگاتیو H ، این امکان

را پدید می آورد که اتم هیدروژن در نقش پل ، اتم های الکترون گاتیو دو مولکول را به یکدیگر متصل کند و نیروی جاذبه بین مولکولی بوجود می آید که به پیوند هیدروژنی مرسوم است .

خواص ترکیبات دارای پیوند کووالانسی

ترکیباتی که مولکولهای آنها از طریق پیوند هیدروژنی به همدیگر پیوسته‌اند، علاوه بر دارا بودن نقاط جوش بالا، بطور غیرعادی در دمای بالا ذوب می‌شوند و آنتالپی تبخیر، آنتالپی ذوب و گرانروی آنها زیاد است.

علت شناور بودن یخ

یخ روی آب شناور می‌ماند، زیرا به هنگام انجماد، منبسط می‌شود. سبب این انبساط پیوند هیدروژنی میان مولکولهای خمیده آب است ساختار خمیده یا زاویه‌ای مولکول آب ناشی از آرایش چهار وجهی چهار جفت الکترون در لایه ظرفیت یک اتم است. ساختار زاویه‌ای مولکول آب و پیوند هیدروژنی میان مولکولهای آب به آن معنی است که هر مولکول آب می‌تواند حداکثر با چهار مولکول آب دیگر پیوند هیدروژنی داشته باشد.

پس آب مایع را می‌توان به صورت خوشه‌هایی از مولکولهای آب تصور کرد، خوشه‌هایی که با پیوند هیدروژنی از مولکولهای آب ساخته شده‌اند و دائم در حال حرکتند. شمار مولکولها در هر خوشه و سرعت حرکت خوشه‌ها به دما بستگی دارد. با سرد شدن آب، مجموعه‌هایی از مولکولهای آب که بسرعت در حرکت‌اند، کند می‌شوند و در نقطه

انجماد به یکدیگر قلاب شده ساختمان سه بعدی منبسط شده‌ای را بوجود می‌آورند. این ساختمان گسترده‌تر موجب می‌شود که تراکم یخ کمتر از آب باشد. ذوب شدن یخ در حدود ۱۵٪ انرژی پیوندهای هیدروژنی را می‌شکند و این امر سبب فرو ریختن ساختار می‌شود. در نتیجه مایعی متراکم حاصل می‌گردد .

چرا نقطه جوش آب بالا است؟

خاصیت عجیب دیگر آب ، نقطه جوش نسبتا زیاد آن است. تقریبا تمام ترکیبات هیدروژن‌دار مجاور اکسیژن و اعضای خانواده آن یعنی

$CH_4NH_3H_2SH_2SeH_2TePH_3HCL$ در دمای اتاق به حالت گازی هستند. اما

آب مایع است. برای آنکه یک مولکول به حالت بخار در آید، باید انرژی جذب کند تا بتواند خود را از قید مولکولهای دیگر آزاد کند. چون آب مایع با پیوند هیدروژنی به صورت خوشه‌هایی از مولکول‌ها در می‌آید، برای شکسته شدن پیوندهای هیدروژنی آن ، انرژی زیادی لازم است.

اما همه پیوندهای هیدروژنی شکسته نمی‌شوند و خوشه‌هایی از مولکولهای آب حتی در نزدیکی ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد هنوز وجود دارند. وقتی آب گرم می‌شود، آشفستگی گرمایی پیوند هیدروژنی را می‌گسلد تا آنکه در بخار آب ، فقط جزء کوچکی از شمار پیوندهای هیدروژنی موجود در آب مایع یا جامد باقی می‌ماند. اگر پیوند محکم میان مولکولی از قبیل پیوند هیدروژنی وجود نداشته باشد، مواد معمولا بنا به جرم مولکولی

خود به جوش می آیند.

جرم‌های مولکولی بزرگتر برای جوش آمدن به دمای زیادتری نیازمندند. عمدتاً به این

دلیل که ابرهای الکترونی بزرگتر آسانتر و پیچیده می‌شوند و این امر، منجر به نیروهای

لانندن بین مولکولی قویتر می‌شود.

کاربردهای پیوند هیدروژنی

پیوندهای هیدروژنی در بسیاری از مواد یافت می‌شوند. پدیده‌هایی از قبیل چسبناک شدن

آب‌نبات سفت، دیرتر خشک شدن الیاف پنبه‌ای از الیاف نایلونی، نرم شدن پوست با

نایلون، ناهنجارهای ظاهری در ماهیت آب، همگی ناشی از همین پیوندهای هیدروژنی

است.

پیوند هیدروژنی در تعیین ساختار و خواص مولکولهای سیستم‌های زنده نقش اساسی

دارد. اجزای مارپیچ آلفا در ساختار پروتئین‌ها و اجزای مارپیچ دوگانه در ساختار

DNA توسط پیوند هیدروژنی بهم می‌پیوندند. تشکیل و گسسته شدن پیوندهای

هیدروژنی در تقسیم یافتن و سنتز پروتئین‌ها توسط آن دارای اهمیت اساسی است

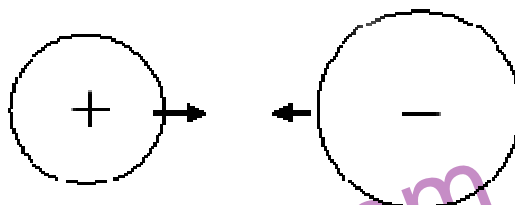
پیوند یونی

پیوند یونی جاذبه‌ای است که بین یونهای مثبت و منفی وجود دارد و آنها را در یک

ساختار بلورین به هم نگه می‌دارد. این پیوند ناشی از انتقال الکترون بین اتم‌هاست

دید کلی

ترکیبات یونی متشکل از تعداد زیادی آنیون و کاتیون هستند که با طرح معین هندسی در کنار هم قرار گرفته‌اند و یک بلور بوجود می‌آورند. هر بلور، به سبب جاذبه‌های منفی - مثبت یونها به هم، نگهداشته شده است. فرمول شیمیایی یک ترکیب یونی نشانه ساده‌ترین نسبت یونهای مختلف برای به وجود آوردن بلوری است که از نظر الکتریکی خنثی باشد.

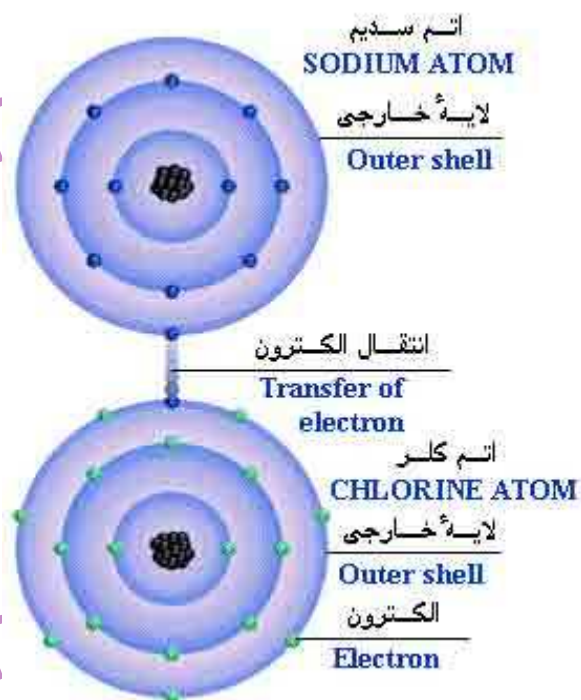
پیوند یونی Ionic Bond

ماهیت یون

وقتی اتم‌ها به یون تبدیل می‌شوند، خواص آنها شدیداً تغییر می‌کند. مثلاً مجموعه‌ای از مولکولهای برم قرمز است. اما یونهای Br^- در رنگ بلور ماده مرکب هیچ دخالتی ندارند. یک قطعه سدیم شامل اتم‌های سدیم نرم است. خواص فلزی دارد و بر آب به شدت اثر می‌کند. اما یونهای Na^+ در آب پایدارند. مجموعه بزرگی از مولکولهای کلر، گازی سمی به رنگ زرد مایل به سبز است، ولی

یونهای کلرید Cl^- مواد مرکب رنگ ایجاد نمی کنند و سمی نیستند. به همین لحاظ است که یونهای سدیم و کلر را به صورت نمک طعام می توان بدون ترس از واکنش شدید روی گوجه فرنگی ریخت. وقتی اتم ها به صورت یون در می آیند، ماهیت آنها

آشکارا تغییر می کند

خواص مواد مرکب یونی

• رسانایی الکتریکی:

رسانایی الکتریکی مواد مرکب یونی مذاب به این علت است که وقتی قطب هایی با بار مخالف در این مواد مذاب قرار گیرد و میدان الکتریکی برقرار شود، یونها آزادانه به حرکت در می آیند. این حرکت یونها بار یا جریان را از یک جا به جای

دیگر منتقل می کنند. در جسم جامد که یونها بی حرکت اند و نمی توانند آزادانه حرکت کنند، جسم خاصیت رسانای الکتریکی ندارد.

• سختی:

سختی مواد مرکب یونی به علت پیوند محکم میان یونهای با بار مخالف است. برای پیوندهای قوی انرژی بسیاری لازم است تا یونها از هم جدا شوند و امکان حرکت آزاد حالت مذاب را پیدا کنند. انرژی زیاد به معنی نقطه جوش بالا است که خود از ویژگی های مواد مرکب یونی است.

• شکنندگی:

مواد مرکب یونی شکننده اند. زیرا که ساختار جامد آنها آرایه منظمی از یونهاست. مثلا ساختار سدیم کلرید (NaCl) را در نظر بگیرید. هرگاه یک سطح از یونها فقط به فاصله یک یون در هر جهت جابجا شود، یونهایی که بار مشابه دارند در کنار یکدیگر قرار می گیرند و یکدیگر را دفع می کنند و چون جاذبه ای در کار نیست بلور می شکنند. سدیم کلرید را نمی توان با چکش کاری، به ورقه های نازک تبدیل کرد. با چنین عملی بلور نمک خرد و از هم پاشیده می شود.

گروههای حاوی پیوند یونی

عناصر گروه IA فلزات قلیایی

یعنی **Li ، Na ، K ، Rb ، Cs** ، هر یک به ترتیب یک الکترون بیشتر از گازهای

نجیب ، (He ، Ar ، Ne ، Kr ، Xe) دارند. اگر هر یک از این فلزات از هر اتم یک

الکترون از دست بدهند، جزء باقیمانده آرایش الکترونی گاز نجیب متناظر خود را پیدا

می کند. مثلاً ، **Li** یک الکترون والانس در آرایش حالت پایه دارد. از دست دادن یک

الکترون موجب می شود که **Li** ساختار الکترونی **He** را پیدا کند. یک اتم **Li** که فقط

دو الکترون و سه پروتون داشته باشد، بار $+1$ خواهد داشت.

یک اتم باردار مانند Li^+ یا یک گروه از اتم های باردار ، مانند گروه سولفات SO_4^{2-}

را یون می گویند .

عناصر گروه IIA فلزات قلیایی خاکی

هریک دو الکترون والانس دارند. پس برای اینکه **mg ، ca ، sr ، ba** ساختار گاز

نجیب را به دست آورند اتم های هر عنصر باید دو الکترون از دست بدهند . از دست رفتن

دو الکترون موجب می شود که دو پروتون در هسته خنثی نشده بماند. پس هر یون بار $+2$

خواهد داشت. برای جدا شدن سومین الکترون لازم است جفت الکترونی های تراز اصلی با

انرژی پایین تر شکسته شود. این امر انرژی زیادتری می خواهد. جدا شدن الکترونها از

فلزات و تشکیل یونهای مثبت حاصل از آنها را می توان به راههای مختلف ترسیم کرد .

پس جدا شدن یک الکترون از یک اتم معین جدا شدن الکترونها بعدی به ترتیب

مشکلتر می شود. زیرا با از دست رفتن هر الکترون بار مؤثر زیادتری می شود و الکترونها باقیمانده را محکمتر نگاه می دارد. بطور خلاصه یونها مثبت وقتی تشکیل می شوند که اتم های فلزی یک الکترون (گروه IA) دو الکترون (گروه IIA) و یا سه الکترون (گروه IIIA) به اتم های غیر فلزی می دهند. یونها حاصل آرایش الکترونی یکسان با یک گاز نجیب دارند.

عناصر گروه VIIA هالوژنها

یونها مثبت در حضور یونها منفی پایدار می شوند. خنثی شدن بار، هر دو نوع یون را پایدار می کند. یونها منفی پایدار، از اتم هایی که شش یا هفت الکترون والانس دارند، تولید می شوند. اینگونه اتم ها آنقدر الکترون بدست می آورند تا ساختار گاز نجیب را پیدا کنند. مثلا اتم های عناصر گروه VIIA هالوژنها) هفت الکترون والانس دارند و هر یک، یک الکترون می خواهند تا آرایش الکترونی یک گاز نجیب را پیدا کنند. اگر اتم های F، Cl، Br، I هر یک، یک الکترون بدست آورند، یونها حاصل یعنی F^- ، Cl^- ، Br^- ، I^- به ترتیب آرایش الکترونی $NeArKrXe$ را خواهند داشت.

عناصر گروه VIA گروه اکسیژن

اتم عناصر (VIA) OSe برای رسیدن به ساختار الکترونی یک گاز نجیب هریک دو الکترون نیاز دارند. اضافه شدن دو الکترون به هر اتم، سبب تولید 2^- می شود. روند به

دست آوردن الکترون توسط غیرفلزات ، مانند از دست دادن الکترون توسط فلزات را می توان به راههای متفاوت ترسیم کرد. بطور خلاصه غیرفلزات یک ، دو ، یا سه الکترون از فلزات می گیرند و یون منفی ایجاد می کنند. این یونهای منفی همگی الکترونهای والانس جفت شده و آرایش هشت الکترونی پایدار گازهای نجیب را دارند .

فرمول شیمیایی مواد مرکب یونی

فرمول شیمیایی یک ماده مرکب از لحاظ الکتریکی خنثی است. خنثی بودن الکتریکی مستلزم آن است که شمار بارهای مثبت و منفی در بلور ماده مرکب برابر باشند. دو F^- برای هر Ca^{2+} ، سه یون O^- برای دو یون Al^{3+} و الی آخر. در بلور نمک طعام یونهای Na^+Cl^- با جاذبه الکتریکی میان بارهای مخالف ، در جای خود نگاه داشته شده اند .

علاوه بر این ، برای خنثی بودن این ماده مرکب باید نسبت یونهای سدیم به یونهای کلرید ۱ به ۱ باشد. در این صورت ساده ترین فرمول آن $NaCl$ خواهد بود. در ساختار بلورین $NaCl$ هر یون سدیم با هر شش یون کلرید اطراف آن جذب می شود. به همین طریق هر یون کلرید با هر شش یون سدیم اطراف آن جذب می شود. در ساختارهای یونی هیچ مولکول تک اتمی وجود ندارد، یعنی هیچ یون خاصی وجود ندارد که منحصرأ به یک یون دیگر پیوندد .